

gjort Rede for, at da Retsbetjentene sattes paa fast Gage, fratog man virkelig ikke dem, som i Øjeblikket sad i Embedet, den større Indtægt, de havde gennem Sportlerne. Nej, de bleve siddende med denne Indtægt, saaledes at den sidste sportellønnede Embedsmand, saa vidt jeg ved, først for kort Tid siden er død i sit Embede eller kort efter at have afleveret det. Denne Fremgangsmaade finder jeg korrekt og billig, og jeg vilde meget ønske, at dette høje Ting vilde fastholde den, ogsaa for de to Kommissarier, som man nu vil berøve en Del af deres Gage. Jeg drister mig til at tro, at man i dette Ting har noget tilovers for, hvad det andet Ting har besluttet, og det andet Ting har besluttet, at disse to Embedsmænd, saa længe de leve og blive i Embedet, skulle beholde de Emolumenter, de have, og først, naar de ere døde, skulle de ny Regler træde i Kraft. Det har den foregaaende Minister været enig i og ligeledes den nuværende Minister, idet der i det forelagte Forslags § 4 udtrykkelig staar: „Bestemmelserne i §§ 1—3 skulle gennemføres, efterhaanden som de nuværende kongelige Kommissarier afgaa fra deres Stillinger“, og i § 2: „Kommissarierne udnævnes og afskediges af Kongen. Deres Lønning er 6,000 Kr. aarlig, stigende hvert 3die Aar med 600 Kr. til 7,800 Kr.“ Det er saaledes, Løven er vedtagen nede i Folketinget, det er saaledes, den foregaaende Minister har ønsket det, og som det vil fremgaa af Forhandlingerne, har ingen før næret Tvivl om, at det var Meningen, at man vel fratog Amtmændene de dem betroede Hverv, dog at man gav dem 5 eller nu 4 Aars Respit, men at de to kongelige Kommissarier ikke skulde miste noget af deres Gage.

Den nu foreslaaede Ordning har jeg ikke paa nogen Maade kunnet erkende for rigtig, og jeg haaber, at den heller ikke vil blive erkendt for rigtig af det høje Ting. Jeg er ganske enig med Administrationen i, at det er rart at spare, men man kan ogsaa overdrive Anvendelsen af dette Udtryk „spare“. Der bør kun spares, naar Statens Tarv fyldestgøres lige saa godt, som det er blevet fyldestgjort hidtil. Det er ikke Tilfældet for Øjeblikket. Der spares nu paa alt muligt. Jeg saa f. Eks. en Dag med Forbavelse paa en Station en Maler male oven paa Snavset paa en Dør. Da jeg beskedent foreholdt ham det urimelige deri og bemærkede, at det kunde han ikke være bekendt, svarede han: Jeg har forlangt 2 Kr. mere,

hvis jeg skal vaske Døren, men det blev nægtet, fordi der skal spares. Det var jo kun til at le ad, og andet gjorde jeg selvfølgelig heller ikke, men det er virkelig ikke til at le ad, naar man sidder i en Jernbanekupé og ikke ved, om Vognen holder, til man kommer til Vejs Ende. Saaledes er det for Øjeblikket. Man er aldeles ikke sikker, fordi der skal spares. Det gælder for Materiellets Vedkommende. Men man er virkelig heller ikke sikker paa, at Personellet er til Stede i det Omfang, som udkræves, naar Betjeningen skal være, som den bør være, thi ogsaa der skal der spares. Personellet er formindsket i Antal og bliver overanstrengt. Hvorfor i al Verden skal der spares i den Grad? Ere vi da bankerot, saa at vi ikke kunne tage Hensyn hverken til Folks Liv og Lemmer eller til de Personer, der staa i Statens Tjeneste? At spare paa den Maade anser jeg for overmaade uheldigt. Jeg beder den ærede Minister undskylde, at jeg siger det rent ud. Jeg er indigneret over det, Publikum er indigneret, og Betjeningen er i høj Grad indigneret over det. Det er meget rart, at der ved Tantièmesystemet er skaffet enkelte Embedsmænd en meget stor Gage, men det vejer meget lidt for den Mand, som skal staa fra Morgen til Aften, en 14—16 Timer, i sit Arbejde og ikke har nogen Tid til sin egen Disposition, om han faar et Hundrede Kroner mere, som Staten oven i Købet ved de ny Skattelove igen berøver ham, idet han nu kommer til at betale saa meget i Skat, at det Lønningstillæg, han faar, bliver meget diminutivt.

Men hvad jeg først og fremmest hævder, er, at naar Staten gennem de rette Faktorer har ansat Folk og lovet dem en bestemt Gage, kan man ikke berøve dem denne uden noget som helst Vederlag og oven i Købet paalægge dem ny Byrder. Jeg har derfor tilladt mig at stille det Forslag, at man holder sig til Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Folketinget, saaledes som det er accepteret af den foregaaende Trafikminister, og saaledes som det er godkendt af den nuværende nede i Folketinget og fremlagt her paa Tingets Bord. Det er dog virkelig et ganske antageligt Grundlag at stille et Ændringsforslag paa og en ganske god Magt at have i Ryggen; thi at man skulde have fortrudt, hvad man forelagde i Fjor og ogsaa forelægger i Aar og være kommen ind paa noget andet som f. Eks. dette anonyme Ændringsforslag i Betænk-